

kes on wagga ja sinno töösiise süddame mele järrele! — Poisikese sel sedda arro füür ei olle; agga poisike ei pea ka mitte naest wöötma, waid otama ja hoolt kandma, kuid a digekś mehheks kašwaks.

Agga mitmel rahval on sedda laido wåärt kombet, et sün sunniwad wannemad fedda pois peab wöötma, ehet kellele tütтар peab minnema; seal lähhewad lapsed pari, ilma wannemate käest nõu füüsimata. Wannem peab omma last armastama ja auuštama, et laps kõigest süddamest wannemat jälle armastaks ja auustaks, agga ei tohhi tedda mitte sundida sedda teggema, mis temmale ei sünni. Egga innimene wbi tedda fui omma abbisat armastada, fedda wae kaupa temmale pandud, ja fedda temma ei tahha, ehet fedda ei sünningi auustada. — Agga fui laps isse selle asja jures ei holi ühtegi wannemate nõuust, se ta üks vahha luggu. Sirak ütleb: Íssä önnistamine kinnitab laste koiad; agga emma árrawandumine küssub nende allusel ümber. — Sedda mitto nainud töeks minnewat, kes oßanud luggu tahhele paaña, ja tahtnud tunnistada mis dige on.

Pao Udo poeg Jürg olli priske noormees, uessin ja oßaw mitmejugguse töle, ja mis veel kõige ülemaks tulles arwata, wagga ja jummalakartlik. Ei olnud pühhapáwa, et temma ei nõudnud kirrito kõimist, et füür olli kakssteistkümmend wersta teed käia; ja mis kirritus temma kuulnud, mis koddo tem-

ma luggenud, se likus temma süddames ja ei jätnud temmast tunnistamata. Ei temma läinud tee pealt förtidesse, aega wiitma, egga wina wöötma; polnud temma wannematest sedda öppinud, egga fallinud sedda temma jummalakartus; ei teiste metallamised egga pilkamise sõnnadki ei joudnud tedda sünna weddada. Mitto sobra olli temma jo hukkatuse tee pealt enne järrele tömmänud, kes enne olli valle häbbinemise pärast mailma viisi wötnud, ja ei teadnud mitte, et, kes förtji armastab, se häbbeneb Jummalat tunnistamast.

Wanna Pao Udo olli üks kulus ja jõukas mees, ja mitto wannemad püdis Udot sobrustellega ja temma naest Ünne ja Jürgi fa. Kül se wannematele römuks on, fui teadwad omma last head põlwe kätte sawat; agga ennamiste arwata: sedda rohkemat warra, sedda parremat põlwe! — Wanna Udo ja Ün, kes muido füür waggad, ollid ommeti mõnikord ka nenda arwamas. Jürg olli jo selle ealine pois, et temmale sündis naest wöötta ja wannemad sõvisid sedda temmale ja ühtlaši ennesele abbi perressse. Udo ja Ün hakkasid siis issekülis sedda luggu arwama, et annaksid poiale nõu kõsja miina. Agga kuhu? Udo nimmetas teise peale, ja Ün jälle teise peale. Wimaks perrenaene wöritis wannameest árra. Kassee Toma ainus tüttar Liso, kenna jummega rikkas tütarlaps piddi nende poiale sama, arwajid nemmad;